

Οι Ιερείς της Μητροπόλεως Κερκύρας απέναντι σε κάθε μορφή βίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

“Η βία είναι σημείο αποτυχίας μιας κοινωνίας, η οποία έχει διαγράψει τον Θεό και την Εκκλησία από τη ζωή της και νομίζει ότι με τον ανθρωποκεντρισμό, τον δικαιωματισμό και την χωρίς φραγμούς ελευθερία θα λύσει τα προβλήματα των ανθρωπίνων σχέσεων”. Αυτό ήταν ένα από τα βασικά συμπεράσματα που κατέληξαν οι συμμετέχοντες ιερείς οι οποίοι συμμετείχαν στο 22ο Ιερατικό Συνέδριο της Μητροπόλεως Κερκύρας με γενικό θέμα τη βία στους καιρούς μας.

Την Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου 2024, στις εγκαταστάσεις των **κατασκηνώσεων στην Κασσιώπη**, διεξήχθη το εικοστό δεύτερο ιερατικό συνέδριο της Μητροπόλεως Κερκύρας. Σ’ αυτό συμμετείχαν περί τους 130 κληρικούς της τοπικής Εκκλησίας, υπό την προεδρία του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου**.

Το συνέδριο **ξεκίνησε με την τέλεση Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας και μνημοσύνου για την ανάπαυση των ψυχών των Αρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχών, ανδρών και γυναικών**, που έδωσαν το μήνυμα της πίστεως και της αλήθειας του Χριστού ανά τους αιώνες στην τοπική Εκκλησία. Η Θεία Λειτουργία διεξήχθη στον ανεγειρόμενο ιερό ναό των Αγίων Δημητρίου και Νέστορος στον χώρο της κατασκήνωσης.

Η εισηγητική ομιλία του Μητροπολίτη Κερκύρας

Στη συνέχεια, ο Μητροπολίτης Κερκύρας **κ. Νεκτάριος** έκανε την εισηγητική ομιλία του Συνεδρίου, το οποίο είχε ως γενικό **θέμα την βία στους καιρούς μας**.

Ο κ. Νεκτάριος επεσήμανε ότι για την Εκκλησία μόνο μία μορφή βίας επιτρέπεται, αυτή στον εαυτό μας με σκοπό να κερδίσουμε την βασιλεία του Θεού. Είναι η βία του ασκητικού φρονήματος, η οποία συνοδεύεται από προσευχή, νηστεία, έξοδο από την αυτάρκεια του εγώ και απόφαση για αγάπη που υπερβαίνει τον πειρασμό της εξουσίας εις βάρος του άλλου. Αυτή η θέαση της ζωής με κέντρο το εγώ, όπως κάνει ο πολιτισμός μας, η αυτοθέωση του ανθρώπου, τον έχει καταστήσει δέσμιό αυτού του δαιμονικού πνεύματος του κατεξουσιασμού του πλησίον, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να θεωρεί τον εαυτό του αυθεντία και να θέλει να

επιβάλει με κάθε τρόπο το θέλημά του. Η ασκητική της Εκκλησίας, όταν συνοδεύεται από τον αγώνα για παιδεία και καλλιέργεια του έσω ανθρώπου, είναι το αντίδοτο στη βία, που λειτουργεί προληπτικά.

Ο κ. Νεκτάριος επεσήμανε και το πνεύμα του δικαιωματισμού, το οποίο καθιστά τον άνθρωπο ανήμπορο να δει ότι δεν έχει την πάσα αλήθεια, ότι πρέπει να σέβεται την ελευθερία του άλλου και να βάζει όρια στον εαυτό του. Αν αυτό δεν αλλάξει, η βία θα συνεχίζει το θανατηφόρο ταξίδι της στις πτυχές της κοινωνικής και οικογενειακής ζωής.

Ενημέρωση - Πρόληψη - Συμπαράσταση

Κύριος ομιλητής του συνεδρίου ήταν ο Πανοσιολογιώτατος **Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Βενετσιάνος**, διευθυντής του Ιδρύματος Νεότητος και Οικογενείας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, οποίος προσέφερε πολύτιμους προβληματισμούς πάνω στην ποιμαντική αντιμετώπιση του φαινομένου.

Ο ομιλητής επεσήμανε ότι **η ενδοοικογενειακή βία**, όπως και κάθε μορφή βίας, είναι απολύτως ξένη και αντίθετη με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Η Εκκλησία είναι κοινότητα ανθρώπων η οποία στηρίζεται στην αγάπη και στην ενότητα. Δεν μπορεί να αδιαφορήσει για ένα τέτοιο φαινόμενο, που μάλιστα χωρίζει την

κοινότητα σε θύτες και θύματα. Η βία σε όλες τις εκδοχές της είναι ένα φαινόμενο το οποίο πλήττει την αξία του ανθρωπίνου προσώπου και αποκαλύπτει το έλλειμμα αγάπης, αλληλεγγύης και κατανόησης της κοινωνία μας. Η Εκκλησία καλείται να δρα ως Μητέρα, που αγκαλιάζει όλα τα παιδιά της και χωρίς διακρίσεις να αναδείξει την ιερότητα του προσώπου κάθε ανθρώπου. Αν και η εκκλησιαστική κοινότητα συγκροτείται από βαπτισμένους χριστιανούς, δεν σημαίνει ότι αδιαφορεί για το κακό που πλήττει κάθε άνθρωπο ανεξάρτητα από το αν είναι ενταγμένος σε αυτή.

Σήμερα, φανερώνεται ένα τεράστιο έλλειμμα τόσο στην ποιμαντική διακονία μας όσο και στην κατήχηση του λαού μας, γεγονός που πρέπει να μας προβληματίσει όλους. **Οι ιερείς καλούνται να συνεισφέρουν σε τρία επίπεδα: Στην Κατήχηση (ενημέρωση), στην Ποιμαντική Γάμου και Οικογένειας (πρόληψη) και στην Ποιμαντική αντιμετώπιση (συμπαράσταση).**

Ιδιαίτέρως στον τομέα της συμπαράστασης, οι ιερείς χρειάζονται ενημέρωση και κατάρτιση στα σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα και προβλήματα. Δύο στάσεις είναι πολύτιμες: «Μιλήστε». «Αντιδράστε». Η σιωπή δεν λύνει το συγκεκριμένο πρόβλημα. Ο ιερέας καλείται να αναζητήσει τα βαθύτερα αίτια, που μπορεί να οδηγήσουν ή οδήγησαν ήδη σε γεγονότα βίας. Ο κακοποιητής έχει ανάγκη παραδοχής του κακού και άμεσης βοήθειας από ειδικούς επιστήμονες. Ο ιερέας δεν μπορεί να προτείνει το διαζύγιο. Μπορούμε όμως να προβληματισθούμε: «Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτός λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι» (Ματθ. 5,32). Μήπως η βία αποτελεί την χειρότερη μορφή πορνείας;

Συμπεράσματα

Ακολούθησε γόνιμος διάλογος, ενώ όλοι οι ιερείς παρακάθισαν στην κατασκηνωτική τράπεζα. Στη συνέχεια, χωρίστηκαν ανά αρχιερατικές περιφέρειες, όπου συζήτησαν εκτενέστερα τα θέματα, κατέγραψαν συμπεράσματα και εξέδωσαν την κάτωθι ανακοίνωση, όπου τονίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Με θλίψη διαπιστώνουμε την αύξηση των φαινομένων βίας στους καιρούς μας, σωματικής, ψυχολογική, κοινωνικής. Η βία είναι σημείο αποτυχίας μιας κοινωνίας, η οποία έχει διαγράψει τον Θεό και την Εκκλησία από τη ζωή της και νομίζει ότι με τον ανθρωποκεντρισμό, τον δικαιωματισμό και την χωρίς φραγμούς ελευθερία θα λύσει τα προβλήματα των ανθρωπίνων σχέσεων.

Η ποιμαντική παράδοση της Εκκλησίας έχει όλα τα στοιχεία του ήθους που μπορεί να λειτουργήσει προληπτικά στην αντιμετώπιση του φαινομένου της βίας. Η αγάπη, η υπέρβαση του ατομοκεντρισμού, ο διάλογος, η συγχωρητικότητα καθιστούν τους ανθρώπους, από την μικρή τους ηλικία, αποφασισμένους να μην αναζητούν την καταξίωση εις βάρος του άλλου με κάθε τρόπο, αλλά να επιδιώκουν την συνύπαρξη της αγάπης. Επομένως, χρειάζεται τα στοιχεία της ποιμαντικής αυτής παραδόσεως να αναδειχθούν σήμερα και οι κληρικοί να μη φοβούνται να υπερασπιστούν το ήθος της Εκκλησίας.

Η προετοιμασία των ζευγαριών πριν τον γάμο και η στήριξη της οικογένειας είναι πολύτιμα στοιχεία πρόληψης του φαινομένου της βίας. Στον δρόμο αυτό η τοπική Εκκλησία έκανε και συνεχίζει να κάνει βήματα κατάρτισης και ενημέρωσης, ιδίως μέσω του θεσμού της Σχολής Γονέων, όπως επίσης και μέσω των πνευματικών πατέρων και της ενοριακής ζωής, ώστε να υπάρχει εν επιγνώσει βοήθεια στην οικογένεια. Ζητά όμως και σε θεσμικό επίπεδο στην τοπική κοινωνία (εκπαίδευση, κοινωνική πρόνοια, τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση) να λαμβάνεται υπόψιν ο λόγος της Εκκλησίας.

Η βία είναι αποτέλεσμα μιας ζωής αμαρτίας, αποτυχίας δηλαδή να αγαπήσουμε τον Θεό και τον άνθρωπο ως εικόνα του Θεού. Χρειάζεται λοιπόν μετάνοια, ώστε το πρόβλημα να αντιμετωπιστεί στη ρίζα του.

Διαμαρτυρόμαστε για την αδράνεια της Πολιτείας, του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, όπως επίσης και των θεσμικών οργάνων ελέγχου της ποιότητας του Διαδικτύου, αλλά και της Δικαιοσύνης, που επιτρέπουν, συχνά για λόγους εμπορευματοποίησης, όπως επίσης και για να αποφευχθεί η δήθεν επιβολή λογοκρισίας, να διαφημίζεται στα παιδιά διά της υπερπροβολής η βία, μέσω της τηλεόρασης, του Διαδικτύου, των ηλεκτρονικών παιχνιδιών, χωρίς φίλτρα και όρια, με αποτέλεσμα ο εθισμός στη βία να βαφτίζεται δικαίωμα.

Τέλος, ως κληρικοί επικαλούμαστε τη χάρη του Θεού και θέλουμε να είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας, ώστε να είμαστε πρότυπα και μαρτυρία αγάπης, που θα εμπνεύσουν τον λαό να λειτουργούμε στην προοπτική του ήθους της Εκκλησίας. Ο επανευαγγελισμός μπορεί να βοηθήσει όσους το επιθυμούν, να ακολουθήσουν τον τρόπο του Θεού. Καταδικάζουμε όμως απερίφραστα κάθε μορφή βίας εις βάρος των συνανθρώπων μας, χωρίς να δικαιολογούμε τέτοιες συμπεριφορές. Η Εκκλησία ζητά την αλλαγή, την μετάνοια, το νέο ξεκίνημα και εργάζεται προς αυτή την κατεύθυνση».

Το Συνέδριο έκλεισε με πατρικές προτροπές για την νέα ιεραποστολική χρονιά ο

Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος, ζητώντας από τους ιερείς να συμμετέχουν στη ζωή του λαού.

